

**“13 Aylı Bir Yılda”**

***Yakın geçmiş ve uzak gelecekte manzaralar***

**Halida Boughriet**

**Nicolas Descottes**

**Anne-Charlotte Finel**

**Noémie Goudal**

**Berat Işık**

**Yusuf Sevinçli**

**15.09-23.10.2021**

**Küratör: Yekhan Pınarlıgil**

"Her yedi yıldan bir tanesi kameri yıldır. Bu yıllarda duygularının boyunduruğu altında olan insanlar ağır depresyonlara maruz kalırlar. Ama 1978 gibi kameri bir yıl aynı zamanda 13 aylı bir yılsa bu durum sıklıkla kişisel felaketlere yol açar." - R. W. Fassbinder filminden açılış monologu

Dünyayı zaman, zamanı ay ve güneş üzerine kurduk. İki etrafımızda deli divane dönüyor, göbekten bağlı, inerek bazen, çıkarak artakalanda. Diğer dünyayı bağlamış beline, hulahup misali, gecedan gündüze savurup duruyor. Birbirine tezat iki döngü, örtüşmeyen iki ayrı zaman kurgusu. Biz de arada kalmışız sanki.

13 aylı yılların bir tanesinde, 13. dolunayın tam ortasındayız. Başlamış ama bitmeyecek hissi var. Geçmişten az erken, hafızanın son kalıntıları arasında, gelecekte biraz geç, dünyanın sonundan hemen önce. Yeryüzünde, çölün ortasında, bir hiçlikteyiz. Gözlerimiz faltaşı misali, başka bir zamandan harabeleri izliyoruz, medeniyetin enkazı etrafa saçılmış. Şurada burada birkaç iz, birkaç çizgi, eksi kırk derece soğuk, büyüleyici bir yapıdan arta kalan heykelvari parçalar, yalnız ama heybetli yıkıntılar, arkada eriyerek kaybolan tek renkli bir manzara, yönlerini şaşırılmış hayvanlar, yollarını şaşırılmış insanlar, dilden dile bozulmuş efsaneler... Yok olmakla hatırlanmak arasındalar.

"Tüm dünyevi biçimler kasvet içinde erimeli,

Ölmeli Güneş'in kendisi,

Varsaymadan önce bu ölümlü

Ölümsüzlüğü!

Uykumda gördüğüm vizyon

Def etme gücü verdi ruhuma

Zamanın körfezini!

İnsan kalıbının sonunu gördüm

Yaratılış'ın ölümünü görecektim,

Adem'in asalını gördüğüm gibi!" [1]

Sergi, tarihi belirsiz bir sezin sergisi, "kıyamet" sonrası bir manzara belki, tekinsiz bir coğrafya, bir kaygı hali, kurgusal soğuk bir kabus. Geçmiş için bir varsayım, gelecekte haberci görüntüler. Belki bir savaş olmuş, banal bir savaş, diğerleri gibi nedensiz. Ya da tanımlanamaz bir kargaşa, şiddetli bir yıkım yaşanmış. Belki de sonu gelmeyecek bir

# GALERIST

yola girmiş insanlık. Vakur ve cesaretli ama cahil ve küstah, önümüzü görmeden tek bir yönde ilerlemişiz. Sonrası baş döndüren bir uçurum.

13. aya uçurumun kenarından, zamanın muğlak kapılarından giriliyor. Çıkışı var mı, yılın sonu gelir mi meçhul. Sergide, sanatçıların bize önerdikleri kurgularda büyüleyici bir tekinsizlik hissi var, onunla birlikte de bir yalnızlık düşüncesi. Uzay denen sonsuz boşluktaki insanoğlunun varoluşsal yalnızlığı ya da büyük bir şehirde kalabalığın ortasındaki yabancılik hissi. Kendini yanlış yerde, yanlış dönemde bulmanın yarattığı tarif edilmez gerginlik. Bu olağanüstü manzaralar önünde sergi sessizce kendine dönmeye, kendi zamanını sorgulamaya davet ediyor. Sanat insanlığın içinden geçtiği, felaketlere meyilli bu garip ve - bir o kadar da muallak zamanı yeniden kurgulamak için bir deneme alanı olarak çıkıyor karşımıza. Bir sonraki 13 aylı yıla kadar.

*Galerist yeni sezonu, Halida Boughriet, Nicolas Descottes, Anne-Charlotte Finel, Noémie Goudal, Berat Işık ve Yusuf Sevinçli'nin eserlerinin yer aldığı 13 Aylı Bir Yılda adlı sergiyle açıyor.*

[1] Thomas Campbell, 'The Last Man'